

3 Kontorer? Der findes virkelig Steder, hvor man, foruden Hovedkontoret, har to Fernbanekontorer, og andre, hvor man foruden Hovedkontor har eet Fernbanekontor. Det er der ganske umuligt, at Postmesteren kan staa alle Steder, det er altsaa rimeligt, at han i saa Tilfælde bør assisteres af en Expedient. Naar det ærede Medlem for Hjørring Amts 1ste Valgkreds (Nyholm) og ligeledes det ærede Medlem for Ribe Amts 1ste Valgkreds (Haastrup), atter var inde paa det militære Spørgsmaal, om jeg saa maa sige, saa skal jeg herom sige, at hvis de Herrer tro, at det, som skete i gamle Dage, det vil sige, før man egentlig kom til Rømnings- og Organisationslove for Postvæsenet, at Postmesterembederne vare militære Retropolitposter, i hvilke ældre, udtjente Mænd af Militæretaten gif over, hvis de Herrer tror, at det finder Sted nu, saa tage de ganske feil. Det, der sker nu, er, at man ansætter Mænd med postalst Dannelses, der tillige ere Militære, og det er meget hyppigt, at vore Postembedsmænd en vis Tid af deres Liv have været Officerer, og at de saa rykke ind i Postfaget kan der næppe siges Noget imod. At gaa over til det andet, kan der ikke mere være Tale om; jeg tror ogsaa, at flere ærede Medlemmer vilde give mig Ret deri. Naar det ærede Medlem for Hjørring Amts 1ste Valgkreds (Nyholm) atter var inde paa Postinspektørspørgsmaalet, skal jeg sige, at der ikke er Noget i Veien for at henvende sig til Postinspektøren, naar han kommer til at bo i Sylland. Det er tværtimod den naturlige Vej at gaa. Heller ikke er der Noget i Veien for, at han undersøger alle Forhold og gjør det paa egen Haand; men det, man vil bort fra, er at gjøre ham til administrativ Kontorchef med et Personale under sig, man vil se at faae ham til at blive til en virkelig Inspektør, og det tror jeg kun kan lykkes ad den Vej, her er nævnt af mig. — Det ærede Medlem for Ribe Amts 1ste Valgkreds (Haastrup) har flere Gange været inde paa nogle Bederværdigheder, som passerede ham paa en Rejse. Naar jeg ikke har svaret ham, og heller ikke agter at gjøre det, er det, fordi det forekommer mig, at man ikke ret vel nu vil kunne rippe op i det; jeg i alt Fald synes ikke, at man kan være tjent med at gjøre det. Hvis det ærede Medlem vil have den Slags Ting undersøgt af Administrationen, er det den eneste rigtige Vej at gaa, strax, naar det passerer, at meddele det til Administrationen; det vil saa blive undersøgt, der er ikke Spørgsmaal om den Ting. — Det ærede Medlem for Rjøbenhavns 1ste Valgkreds (C. F. Larsen)

rørte ved et meget brændende Spørgsmaal. Først maa jeg sige til det ærede Medlem, som fremdrog Alderdomsforfølgelsesspørgsmaalet, at for saa vidt jeg, hvad jeg haaber, skal komme til at forelægge Organisationslove for de øvrige Stater, f. Ex. Fernbanestaten, vilde disse Love ganske sikkert ogsaa komme til at indeholde Regler i saa Henseende, men hvorledes Enkelthederne vilde blive, kan jeg naturligvis ikke i Diebliffet udtale mig om, da Sagen ikke er saa vidt fremskreden. Jeg kommer dernæst ind paa Spørgsmaalet om Søn- og Helligdage, et Spørgsmaal, som ganske vist Mange interessere sig for. Jeg erkjender fuldstændig, at det vilde være heldigt og bedst for Alle at faae indført Frihed Søn- og Helligdage. For Postvæsenets Vedkommende forekommer det mig nu egentlig, at Vanskeligheden er mindst; thi hvis Følt vilde renoncere paa at modtage deres Post om Søndagen, som de f. Ex. gjøre paa Landet, og hvis der var et almindeligt Ønske i Rigsdagen og i Rationen om at give Postbudene fri, kunde man nok komme over den Ting. Det er iøvrigt den Etat af dem, det ærede Medlem nævnte, der allerede nu har det bedst om Søndagen. Da det ærede Medlem kom ind paa de andre Stater, kan jeg maasse ogsaa berøre dem i denne Forbindelse; jeg skal selvfølgelig ikke komme dybt ind derpaa. For Telegrafvæsenets Vedkommende kunde det jo, set fra Administrationens Synspunkt, være ganske det samme, om de Paagældende havde fri; men jeg tilstaar, at det forekommer mig, at det efter den Udvikling, Telegrafvæsenet har faaet, i mangfoldige Tilfælde, baade i Forretningsforhold og ogsaa udenfor disse, f. Ex. ved Dødsfald eller i Sygdomstilfælde, maa erkjendes, at det ikke kan gaa an at have Telegrafstationerne lukkede. Man kunde jo ganske vist gaa f. Ex. til høiere Helligdagstarter og slikt; det skulde jeg ikke have Noget imod, men jeg veed ikke, om det vil være praktisk, og jeg skal ogsaa gjøre opmærksom paa, at ikke meget vilde være vundet derved, da Vedkommende jo alligevel maa være paa Vagt. Det kunde jo være, at man saa enkelte Steder kunde lade sig nøie med mindre Personale (C. F. Larsen: Ja netop!). Ja, det er ganske vist, det kunde ske paa de store Stationer som her i Byen; de mindre ere jo for øvrigt for en Del lukkede om Søndagen. Det ligger nu forresten, synes det mig, noget i Telegrafens Karakter, at være en Institution, som aldrig bliver lukket; men det er jo Noget, som kan komme under Overveelse. Hvad Fernbanepersonalet angaar, er jeg enig i, at der bør være Afgang for Betjente og Embedsmænd til at besøge Kirken osv., og